

A Bábosok és az Univerzum laboratórium

Az Univerzum ismeretünk szerint létezik viszont annak keletkezése és jövője már lényegében csak találgatás és vizionálás. Vajon lehetséges-e, hogy „semmiből” jött létre (csak úgy...), és a „semmibe” tart (csak úgy ...) ? Vagy inkább egy ciklusos ismétlődésről van szó melynek módjáról szintén semmit nem tudunk. Végül is, amiről semmit nem tudunk (persze ezt a napjaink tudományai nyilván másképpen minősíthetik) arról lehet szabad fantáziával gondolkodni.

Csak hát... Minden valamire való témának a történetéhez és ismertetéséhez hozzátartozik a kérdés, hogy hol is kezdjük el. Különösen igaz ez akkor mikor a történetnek sem az elejét sem a végét nem ismerjük. Ilyenkor marad a lehetőség, hogy vágjunk a közepébe és majd kitaláljuk az elejét és a végét (persze feltételezve hogy mindezek léteztek illetve létezhetnek majd).

Egy ősi galaktikus közmondás szerint az az igazán jó történet amelynek csak közepe van. Akkor ugyanis mindkét vége irányában nyitott... (a Bábosok játéka és az Univerzum laboratórium).

A Teremtés

(egy „recept” víziója)

Lehetséges, hogy az Univerzum egy „felfújt/teli” és egy „üres” „luftballon” páros melynek lehetséges tetszőleges számú többszöröse.

A „teli” ballonba elhelyezendő egy „anyaggyűjtő” a „ballonok” közös falzatán elhelyezve (pl. óriás fekete lyuk) amely valamilyen ismeretlen működési mechanizmus mentén „begyűjti” a „teli” ballon anyagát és mikor az teljesen sikerült („begyűjtött” mindent) egy önmagában lévő (kétutas) szelepen” keresztül „átrobbantja” az üres „ballonba” amely ily módon elkezd „felfúvódni” és újból beindul a „Teremtés”. Nyilvánvalóan fogalmunk sincs arról, hogy ez miért és főképpen ki/mi által (Bábosok technológiája és „projektje” ...) történik és mi a célja az egész folyamatnak.

Elképzelhető egyúttal csupán egy „ballonos” változat is a már említett funkciójú viszont kétutas óriás fekete lyukkal (melynek felépítése, működése és jellege nem feltétlenül a mai tudomány által megadott és vélelmezett) felszerelve.

Továbbá és más megközelítésben lehetséges tetszőleges nagy számú hasonló Univerzum (egy kísérlet nem kísérlet) melyeket összességében nevezünk „Keltetőnek”. A „Keltetőben” cseperedő , teljesen azonos vagy ezektől eltérő (nem szén alapú egyéb élettani alapokra épülő) induló feltételekkel rendelkező Univerzumok fejlődése esetleges „laboratóriumi „ beavatkozásokkal sok irányba vezethetnek.

Az esetleges beavatkozások vélhető módjaival a későbbiek során fogok (nyilván) találgatások mentén foglalkozni.

Meghatározó jelentősége van a méreteknek, tömegeknek, térszerkezetnek és a modulációnak (az „ldő” gond...).

Mindezekre a Történet egyes fejezeteiben visszatérek , de arra nézve, hogy mi határolja az egy vagy több „luft-ballon” párost és főképpen a Bábosokra nézve csak egy „nagy csodálkozásra” futja ...

Ez önmagában nyilván egy igen puritán gondolat/modell hiszen az Univerzum (bármilyen is) nem „lóghat” csak úgy, valaminek körül kell vennie , és azt a „valamit” is „valaminek” és így tovább ... (a végtelenek óceánjai...).

Tehát nézzük meg egy „Univerzum felfúvódó” stádiumban a Föld nevet kapott bolygó korabeli „munkás „ év milliárdjait (a „begyűjtő” stádiumba nem érdemes belegondolni , minden bizonnyal nem a mi gondunk lesz...).

Az eredendően forró bolygó lassan felületi kihűlő korszakba kerül és mint egy jó konyhai recepthez illő , lehet beletenni a hozzávalókat . Egy kis víz egy kis légkör és némi szerves adalék, valamint a Nap szolgáltatásai elégségesek az induláshoz. Egy kis idő (nem a mi fogalmaink szerint) múlva lehet „megfűszerezni” egy mutációra képes általunk DNS-nek elnevezett evolúciós alapanyaggal a „főzetet”.

A Bábosok hátradőlnek és nyugodtan várják a „receptjük” beérését. Talán már sokadszor végzik ezt, de vagy kíváncsiak újabb és újabb változatokra vagy a korábbiak nem sikerül-tek .Vagy mégis, és most új Bábosok játszanak.

Kétségtelenül sok ezer oldalnyi tanulmány, értekezés látott tudományos alapon napvilágot a témákban és ismeretlen mennyiségű közzé nem tett „egyéb tollazatból” született további tanulmány, értekezés és egyéb (pl. ez).

Nos eggyel több (vagy kevesebb) – nem tudományosan levezetett - nyilván nem bír jelentőséggel, de mégis alkalmas lehet egy kis szellemi játszadozásra ...

Egy másik megközelítésben ...

A Teremtés tárgykörben lényegében kettő megközelítés közismert. Az egyik a vallásos a másik a tudományos.

Az elsőről elmondható, hogy vallási elfogultságoktól eltekintve mint „vallási alapkő” lett a fő erénye és funkciója. Pl. Frigyláda , Biblia keletkezése, átiratai és magyarázatai melyek nem nyertek egzakt/tudományos igazolásokat .

Mindezek nagyrészt „időutazó üzemmódban” visszafelé adják az „Ige” alapjait (a többi vallás eredete is hasonló cipőben jár habár árnyaltabban).

Röviden annyit lehet erről mondani, hogy valakik által (Bábosok és földiek) mesterien megalkotott „projekt” amely kiválóan alkalmas egy szellemi és hatalmi ág létrehozására és működtetésére azok számára (rengetegen vannak...), akik egy magasabb hatalom védőernyője alá kívánnak húzódni, és valamiféle „vezérlésre” vágyanak, melynek ígéivel lehet megmagyarázni a „saját” elveket, cselekedeteket (elkerülendő a saját gondolatok és cselekedetek kizárólagos egyéni keletkeztetését, amely így nyilván nem jár semmilyen tennivalóval illetve felelősséggel). Egyúttal lehetőséget

hordoz az események és tennivalók felsőbb hatalomra utaló hivatkozással történő meghirdetésére (a „beavatkozás” vonatkozó kérdéseire a későbbiekben visszatérek).

Ezeknek megvannak a „rendszer-üzemeltető” haszonélvezői és a látszólag vagy tudatosan azonosuló egyéb érdekszférák bonyolult szövevénye melyek természetesen kizárólag az emberiség érdekében cselekszenek. Mint írva vagyom...

Az akár nyilvánvaló is lehet, hogy Isten (szinte bármelyik) a meghirdetett formában (legalábbis létező fizikai megnyilvánulásban érve) kérdésesen létezik de ezt jobb figyelmen kívül hagyni hiszen igen jó lehetőség kínálkozik rá hivatkozni és akár cselekedni.

Az „Isten-hitekben” kétségtelenül vannak általános érvényű igazságok, tanítások és erkölcsi iránymutatások melyek lényegében betölthetik az emberiség etikai és erkölcsi kódexének alap értelmezési szerepét és funkcióját.

Mindezek egy jelentős része olyannyira igaz és elfogadandó, hogy –nem vallásgyakorlóként – a nem vallásos emberek nagy része is „beépítette” az életébe mint bizonyos normák követendő rendszerét.

A történelmünk során viszont mindezek érvényesülése és betartása gyengén sikerült hatékonysággal történt . Egy röpke pillanatra azért célszerű foglalkozni az Ördög, Sátán ... stb. röviden a Gonosz avagy a Rossz fogalom valóságszerűségével is.

Míg az előzőekben említett vallási megközelítések meghirdetetten a Jó fogalmát testesítik meg és örök harcban állnak a Rosszal (mint a klasszikus megkísértés) mint Kitaszítottal ami minden jónak a negatív ellenpárja .

Ezeknek harca része lehet az átfogó értelemben vett Teremtési kísérletnek, melyet beprogramoztak, és összecseng az általában minden vallásban fellelhető megközelítésekkel.

Kétségtelen, hogy a „Jó” és a „Rossz” örökös és folyamatos harca (mint ugyanannak a teremtői ágnak kettő külön szálon futó, de egymást kiegészítő meghatározó „szála”) jól szolgálja a fejlődés irányíthatóságát és pozitív befolyásolását, hovatovább tervezhetőségét.

A vallásokról összességében (kezdve őskoriaktól a napjainkig) azt lehet elmondani, hogy elvégezték az ember tudati fejlődésében „rájuk eső” feladatot annak minden pozitívumával együtt . A továbbiakban viszont különösebb előremutató küldetésük nem maradt.

Mindezek mellett – általánosan – a vallás még messze nem temethető mivel még lehetséges egy küldetése mellyel a Föld lehetséges jövője szempontjából szerepet játszhat, nevezetesen a globális egyesítés kérdésében. Persze ez legalább annyira telve van buktatókkal, mint a politikai/társadalmi alapokon nyugvó Föld szintű egyesítés amely egyúttal megszámulhatatlan gazdasági és technikai kérdést is magában hordoz... (és persze a Politika).

Mindezeknek a jövőbeli gazdasági, energetikai és tudati egyesítés terén lesz jelentősége melyek meghatározhatják azt, hogy a Földön rekedünk és kipusztulunk vagy tudunk új és új életteret találni magunknak. Ez utóbbi többféleképpen is történhet, e világban és azon túl is... (Ezekre a későbbiekben még visszatérek).

Kérdéses a „Küldetés” jellege és miben léte, ha egyáltalán van ilyen. Ugyanakkor nem lehet kizárni annak a lehetőségét, hogy a több soron vizionált nagy „kirajzás” (az emberiség benépesíti az Univerzumot) nem lesz aktuális (sem energiában, sem tömegileg, sem távolságban/időben, sem „benépesítésben”. Talán elkerülhető a földi önpusztítás...). Új és nagyon „előre mutató” technikai áttörésekkel végül is egy szűkebb rétegnek, „magán alapon” akár meg is valósulhat a „kirajzás” akár a „Keltetőig” is.

Ugyanakkor ehhez a mai rendelkezésre álló energiákhoz képest felmérhetetlenül nagy mennyiségre lenne szükség. Ezt a háttérrel nem tudhatja az egyes nemzetállamok saját lehetősége biztosítani, de a földi egyesítésre nem látszódnak reális perspektívák. Mindaddig amíg a nemzet államoknak fontosabb a Föld valamilyen értelemben vett vezető hatalmának lenni csak „verseny” helyzet van és csak bízni lehet abban, hogy ehhez megelégszenek a békés eszközökkel. Ebben a helyzetben sem lesz esély akár csak a Naprendszerből is kilépni (érdemben).

A másik megközelítés a tudományos. Jelenleg az Ősrobbanás elmélet úgy ahogy tartja még magát, habár minden „eresztékében” ropog, de egyértelműen jónak tekinthető modellt még nem alkottak. Kérdés, hogy az a tudati korlátaink mentén jelenleg egyáltalán lehetséges-e.

Időrendiségben az Univerzum keletkezése nyilvánvalóan megelőzi a földi emberiség kialakulását, melyre viszont kronológiailag később térnék vissza azzal, hogy talán még ez sem abszolút bizonyos.

Nem teljesen tiszta és egzakt a meleg tengerek sekély partjain kialakult (?) egysejtűek (lásd Bevezetésben) evolúciós szerepe de kétségtelen, hogy a mai tudománynak valahol el kellett kezdenie a „próbálkozásokat”.

Az egysejtűek tudatától hosszú út vezetett odáig, hogy bármilyen szempontból értelmezhető tudati szintről beszélhessünk.

Ehhez valószínűleg az eltérő vallások különböző megnyilvánulásai voltak szükségesek (a tűz, villám, istenek ... stb) melyek keretében kialakult a valamilyen felsőbb rendűség „felismerése” (bármely vallástól függetlenül több Isten van avagy egy az Isten...).

A kialakult és különböző változások révén a vallások valamely módon kiválasztott képviselői vitték az „értelmiségi pálmát” egyúttal, de nem alapszándékkal „előkészítették” a terepet a vallástól független és más elveken és alapokon álló tudományok kialakulására (nem feltétlenül szándékosan és tudatosan viszont „programozottan”), melyeket kezdetben a tömegek feletti felsőbbrendűség igazolására használtak. Később kicsúszott a kezükből a tudás hatalmának kizárólagossága és a nem kívánatos tudási tanokat tűzzel-vassal irtottak ami lényegében és végeredményben csak fokozta azok megerősödését.

Jelenleg a tudomány és a vallás szükségszerűen patt helyzetben állnak egymással de az előny kétségtelenül a tudomány/gazdaság oldalán van. Ugyanakkor célszerűen békés egymás mellett élés van és mindkét oldal merít egymásból (főként a politikában és az abból adódó gazdasági érdekek mentén ...). Teljesen nyilvánvaló, hogy a vallás centrikus teremtés csak egy rosszul sikerült (de adott „feladatot” betöltő) történet de különböző okokból sokan hisznek benne vagy legalábbis úgy tesznek (és ezt az idilli állapotot lényegében senkinek nem áll jelenleg érdekében visszavonhatatlanul felborítani).

A tudomány/gazdaság biztosítja gyakorlatilag az un társadalmi értékteremtést és ebből nyújt alapvetően politikai megfontolásból „megélhetést” a különböző egyházaknak is (az „önellátó” egyházak kora lejárt). Ennek fejében vallási köntösű politikai támogatást kapnak és szabadon hagyják az egyébként önmagában ártalmatlan vallás gyakorlást (némileg más a helyzet a világhódító vallási elveket hirdető iszlám kérdése...).

A helyzet az , hogy az ember korábbi/további fejlődéséhez szükség volt némi vallási irányítottságra azzal együtt , hogy a „lusta” majmok (nem másztak le ...) majmok maradtak míg a többiek „csak úgy” fejlődni kezdtek és hát itt vagyunk...

Az első szerves organizmusok – vélhetően segítséggel – fejlődésének folyamánya a kezdetleges agyi struktúra létrejötte, amely már alkalmas lehetett némi célirányos „beavatkozásra”.

Tehát a majmok egy része lejött a fáról és a kapott „instrukciók” mentén el kezdte „megfutni” az előember, ősember, ... homo sapiens útvonalon kijelölt utat.

Ezeknek az elődöknek az agya szinte alig tér el a maiaktól és már – vélhetően – lehetett irányítani illetve befolyásolni és hát igen, segíteni is...

Az értékes kettősséget a DNS és az agy speciális tulajdonságai biztosítják. A DNS stabil konstrukció és perspektivikusan időt álló és „strapa”bíró míg az agy befolyásolhatóan fejlődő képes illetve számos rendkívül érdekes és értékes rejtett képességgel bír (amikre szükség is van ...). Ezekhez a rejtett képességekhez lehet „hozzányúlani” ha szükség van rá ...

A fejlődés története „mindent mindennel” alapon ...

Előjáróban elmondható, hogy az ember jelenlegi állapotában lényegében egy első generációs mesterséges intelligenciának is tekinthető. Ezen lehet felszisszeni de érdemben cáfolni már nehezebb lehet.

Tehát az előzményekre utalva lényegében nulláról kellett az emberi tudatot felépíteni (mint már említve volt, maga az „alapanyag” lényegében megvolt) . Csak „töltögetni” és aktiválni kellett valahogy és az adott „működésre” alkalmassá tenni.

Nos ehhez be kellett tartani bizonyos „lépésről-lépésre” tervezetet.

A tudat fejlődését nem lehet 0-100 -ra egy „ugrásban” elintézni , ráérősen , apró lépésekkel lehetett haladni (ez az utóbbi századokban gyorsabban haladt mert megvoltak már a nagyobb „ugrások” tudati és agyi fogadó „felületei” ...). Ennek a fejlődési görbének a jellege , trendje - amennyiben lehetséges – egy legalább közelítőleges függvényének ismerete (és annak határértéke , szinte mindegy milyen dimenzionálás mellett) rendkívül érdekes , esetleg elrettentő lehetne . Vélhető, hogy ez a ”görbe” meg lett határozva és a történések ehhez igazodnak illetve az alapján alakulnak.

Először is kellett valamilyen primitív vallásokat létre hozni az egyszerű ősi fejekben (Nap, Tűz ...) alapvetően „félelmi” alapon melyekről nem kellett elgondolkozni (nem is tudtak volna) elégséges volt felépítették pl. az olimposzi isten társadalmat vagy bármilyen másik Isteni szférát a Földön.

Ezeknek a kiválasztottaknak - nyilván főként képzeletbeli alapon – meg is lehetett „jelenni” a kívánt formában és külsőben (a tudatban közvetlenül vagy a tudatban kivetített módon), akik ezt isteni sugallatként tovább is adták és terjesztették. Nehezebb feladat egyszerre tömeg előtt „megjelenni” csupán félni tőlük és követni a kissé jobban „megkísértett” és kiválasztott vallási előjárókat (sámán , pap , táltos , szent ember, ... , stb. ami csak jött vagy kellett). (napjainkban is vannak akik képesek tömeget manipulálni vagy „hipnotizálni”) de nyilván ez sem okozott komolyabb nehézséget

Ezek után kellett valaki/k/ az adott hit „kidolgozására” vélhetően agyi/tudati „rásegítéssel. Valakiknek csak ki kellett találni Zeusz, ..., Apolló, ..., Jézus ..., Napisten , ... , Kígyóisten stb. történeteit .

Nem életszerű, hogy ezeket pl. unatkozó görög hegyi pásztorok és vagy egyéb kétkezi szorgos emberek találták ki és írták meg (akár adott esetben több száz év múlva) akik ily módon szép lassan (akár instruktív alapon) kidolgozták a mitológiai alapokat és elkezdték terjeszteni. Akár többen is lehettek és szépen felépítették pl. az olimposzi isten társadalmat vagy bármilyen másik Isteni szférát a Földön.

És ez még csak a kezdet kezdete ... volt. A pallérozatlan és a pallérozott elmékhez is nyilvánvalóan „vezetnek utak” csak másképpen.

Ezek után lassan kialakultak a feltételei, hogy az egy Isten hit kiszorítsa a több Isten hitet . Lassú folyamat volt, de a tudati fejlődések folyamányaként egyszerűbb egy Istent megtestesíteni és esetleg megjeleníteni mint egy „népes csapatot” (nyilván „követni” kellett a tudati fejlődés kihívásait is).

Meg lehet mászni az Olimposzt és „sehol semmi”. A Mennyek országát nem olyan egyszerű megcsodálni...).

Más e szempontból már a harmadik generációs vallási „újítás” keretében megalkotott az élőként vallást alapító (Korán) formáció , melyben a „Földi Helytartó” nagyobb tudással és hatalommal lett felruházva mint a többi vallás esetében. A katolikusok Pápát választanak mint földi Helytartót , míg Mohamed próféta akkoriban és halála után is lényegében a földi Helytartó).

Egy idő után nyilvánvalóvá vált, hogy csak vallási alapú tudással („Istenek cselekedetei”, lapos föld, ...) nem lehetséges „tovább lépni”(az Isteni „csodáknak” lejárt a korszaka , és a Programhoz tartozóan és szükségszerűen „megjelentek” az első generációs természet tudósok kiket kezdetben szó szerint tűzzel-vassal irtottak. Mint tudjuk, szerencsére de nem véletlenül nem teljesen sikeresen.

Nyilván felmerül a kérdés, hogy az úttörő tudósok fejében miként születtek és szökkentek szárba a különböző természet tudományok magvai...

Azokban a vallási régiókban ahol a fentiek nem tudtak bekövetkezni (kezdetleges kultuszok : aztékok, mayák, görögök, egyiptomiak, rómaiak, ... stb.) vagy külső vagy belső okokból elsorvadás és összeomlás következett be (beleértve a helyükre beözönlő keresztények, muzulmánok hiterjesztő munkálkodásait...).

Utólag visszatekintve a tudomány és technika fejlődésére látni kell, hogy mindezek nem véletlenszerűek hanem egymásra épülő folyamatok. Mindezek mellett „megfelelő időben és módon” születtek meg a meghatározó és mérőföld kőként előre mutató felismerések , találmányok . Mindezek nem valószínű, hogy spontán és nem szükségszerűen bekövetkező események voltak . Az értelmezés kedvéért. Vannak nagy horderejű spontán tudatfejlődésből adódó „hétköznapi” tudományok és vannak ezekhez képest nagyon túlmutatóak . Ez utóbbiakban érintettek valami „Csoda” folytán hisznek „valamiben” valamilyen felsőbb hatalomban (nem igazán pl. Jézusban) felismervén, hogy valamilyen kiválasztottság okán „Isteni szikrát” kaptak és egyúttal tudtak azzal élni és azzal képesek voltak valami nagyon nagy dolgot megalkotni illetve létrehozni vagy csak „egyszerűen” lerakni az „alapjait”.

Nos hát a tudományok... Rendkívüli módon meghatározóak és nélkülözhetetlenek . Az emberek túlnyomó többsége csak a tudományok felszínes ismeretével bír melyeket az iskolák, egyetemek, média valamint az adott technikai eszközök (telefon, számítógép , ... , stb) révén birtokol. Ezek által lényegében csak gazdasági értelemben vett potenciális vevőként/felhasználóként jelennek meg és valóságosan nem is érdekli őket az igazi tudományos háttér és azok fejlődése. Ők az új és okos termékek megjelenése és használata révén vesznek részt a „tudomány használatában” és jó esetben vásárlói észrevételeket tesznek . De a „dolgozók” lényegéről sejtésük sincs...

A világon lényegében mindenhol az oktatási rendszerekben – beleértve az egyetemeket is – egy felhasználói réteget „termelnek” . Ez nyilvánvalóan nem csak a fogyasztási oldalt jelenti, hanem minden tudományban az azokhoz tartozható alkalmazási tudás megszerzését is (polgári mérnöki, orvosi, tanári, közgazdasági, ...stb) melyek szükségesek a társadalom „működésének” biztosításához.

Az adott tudományokhoz tartozó „élen járó” és magas szintű (adott esetben legmagasabb szintűt) tudást nem az „iskolákban” adják csak az alapokat. Ezekhez a magas szintű tudásokhoz nagyon eltökélt . célirányos és kizárólagos kutató munka adhat „gyümölcsöt” (természetesen a képesség, tudás és elhivatottság valamint a rendkívüli kitartás alapkövetelmény + FINANSZÍROZÁS). Mindezek során körvonalazódik, hogy minden tudománynak vannak határai és a belső összefüggései és a lehetőségei nagyon zárt rendszert alkotnak. Ebből következik, hogy a „kifutó” tudományoknak az „újabbaknak” kell „átadni” a helyüket , melyeket persze meg-és fel is kell találni .

A tudományok tökéletesen zárt rendszerei szinte képtelenné teszik azt hinni, hogy mindezek kizárólagosan emberi produktumok (saját tapasztalataim a geometriához kötődnek. Igen vaskos volt az egyetemi ábrázoló geometria tankönyv de – mint utólag kiderült – csak a lényegbeli de „felszínes” ismereteket tartalmazta . Klasszikus mérnöki tervezéshez, alkalmazáshoz tökéletesen elégségesek . A mélyebb és átfogóbb ismeretekért és tudásért a megfelelő elszántsággal karöltve nagyon meg kell dolgozni. Egy geometriai feladatot kívántam nagyon megoldani melyet a jelen ismeretek szerint nem lehetséges. Több mint 10 évet „dolgoztam” rajta . Olyan összefüggésekre és ismeretekre tettem szert melyek – legalábbis publikáltan – nem lelhetőek fel . „Melléktermékként” számos izgalmas dolgot „találtam” (rájöttem pl. az ellipszis egy lehetséges másik „leiratára” amely azonos eredményű az ismerttel, viszont euklédészi módon is szerkeszthető). Mindezek mellett és közben azt éreztem és tapasztaltam, hogy a geometria oly annyira tökéletes és zárt, hogy szinte nem is emberi (pl. a megkapott eredményekben csak néhány mikron hiányzott a megoldáshoz de hiányzott...persze ez csupán elméleti kérdés, a gyakorlati gyártásban az ilyen nagyságú tűrés jelenleg csak álom) .

Az előbbieken említett és egyéb „észleléseimmel/felfedezéseimmel” kapcsolatban azt a tájékoztatást kaptam, hogy tanítjuk a geometriát de az alapkutatások lezárultak ... Tehát a klasszikus geometria korszaka lezárult , jönnie kell valami újnak(talán a mikroméreteken is bevezetendő a térgömbületi geometria). Gondolatom szerint hasonló a helyzet a többi tudomány ágban is .

Nem szabad elfeledkezni az Emberiség egy tagadhatatlan de alkalmasint kétes „találmányá-ról” a Politikáról.

A vallás és a tudomány (beleértve a fejlődést, termelést és érték teremtést) mellett a Politika lett a „triumvirátus” meghatározó ereje. Politika mindig volt és mindaddig lesz amíg létezik az emberiség (legalábbis a földi relációja). Régebbi korszakban a vallási hatalom vitte a „pálmát” de szépen le lett szorítva a dobogó 3. fokára . Mindezek mellett kart-karban van az aktuális triumvirátus, mindegyik igyekszik igazodni az éppen aktuális helyzethez a „túlélés” érdekében (kérdés, hogy lesz-e szükségszerű „végső elszámolás” és az miként és hogyan fog bekövetkezni. Nos az utópisztikus regények a tudomány/technikára illetve a további mesterséges intelligenciákra tették a „vokot”. Persze kérdés, hogy a Bábosok miként „voksolnak”).

Persze a politikába is be lehet „nyúlni” miért ne ott érvényesülne az „Isteni szikra”. Csak éppen az adott dolog nem mindig úgy sül el ahogy a „Szikra” „elhitette”. Csak egy-két példa, ha mindkettő össze is függ egymással:

1) Az orosz XX. századi forradalmat jórészt német pénzből valósították meg.

Persze a végeredmény – a Szovjetunió – nem az és nem olyan lett mint várták.

2) Ha Németország –teljesen irreális hadi stratégia mentén– nem támadja meg a néhai Szovjetuniót akkor nem valószínű, hogy létre jött volna a „szocialista tábor”. Persze más kérdés, hogy a modell „nem vált be” és szépen csendben el is tűnt (Kína kissé más „tészta” ott másként ötvözték a politikát a kapitalizmussal és a nyugati profit mánia mellett lényegében győztesen jöttek ki a változásokból).

Nos, mindezek spontán emberi lépések lennének? Vagy van valamilyen egyéb oka és célja?

Nos hát a célok... A célok is vélhetően irányítottak. Kérdés az, hogy miként de a fő kérdés pedig az miért és mire! Mint említettem, az emberi agynak vélhetően vannak olyan kommunikációs képességei melyekkel jelenleg saját akaratból és főképpen tudatosan élni tudnánk/tudhatnánk/egyéb lehetőségek.

Nyilván vannak kivételes kivételek akik valamiképpen kapcsolat teremtők tudnak lenni (pl. Nostradamus vélhetően nem a hamut kavargatta jóslatait megalkotandó).

De nyilván voltak a történelmünk során mások is akik valamilyen transz állapotban „láttak valamit”).

Ezeken túlmenően vélhetően vannak olyan képességűek akiknek „lehet súgni”. Ezek lehetnek alapvetően korszakalkotó jelentőségű tudományos felismerések (akár csak „iránymutatóan” mint „Isteni szikra” . Persze nyilván lényeges, hogy az az érintett saját gondolataként jelentkezzen „be”. Ez egyeseknél ugyanakkor kialakíthatta a valamilyen felsőbbrendűségbe vetett „hitet” (nem tévesztendő össze az egyéb általános vallási kérdésekkel).

Nos, egy absztrakt gondolat hevében felmerülhet, hogy a Bábosok miként gyakorolnak ráhatásokat a „Keltetőben” zajló feltehetően fejlődés jellegű folyamatokban. Amennyiben a mi Univerzumunk csak egy eleme a „Keltetőnek” és annak méretéhez képest igen kicsi továbbá akkora méretekhez mérten a Föld szinte nem is látszik, a beavatkozásra nyilván valamilyen speciális kommunikációs csatornák kellene. Arra a kérdésre, hogy miként működhetnek ezek a kommunikációs csatornák jelenleg nincs egzakt válasz. Vannak akiket elérnek ha akarnak és vannak akik adott esetben elérhetik őket (pl. Bábosok vagy mások).

Találgatás mentén lehetséges, hogy ezek a kommunikációs csatornák pl. a 4. dimenzió keretében léteznek, több megítélés szerint is elvethető miszerint a fény/fénysebesség lehetne (a fény egy speciális tulajdonsága, hogy nincs gyorsulása csak állandó sebessége / közeg függvényében /) a 4. dimenzió .

Vélhetően az sem helytálló miszerint a 3D -re állított merőleges nyitná meg a 4D térszerkezetet. Valami másról van szó ...).

Tekintettel a fentiek bonyolultságára és hiba lehetőségeire, elképzelhető a Földre is „telepített” Aktivátorok közreműködése, melyek lehetnek „importáltak” és/vagy a helyiekből ki-és átváltoztatott alanyok is.

Ők nyilván megfelelően hatalmas képességekkel rendelkeznek , melyekkel - adott keretek között – beavatkoznak akár fejlesztési irányba akár „fékezően” nem lépve túl a részükre „engedélyezett” kereteket.

Valószínűleg Ők azok kikről soha nem hallott senki de lényegében – a mi esetünkben – irányítják illetve befolyásolják a földi életet már igen régóta (a Bábosok „mérete” lényegtelen, viszont a földi ember méreteihez igazított „kommunikáció” a „Keltetőből” vagy még azon túlról is erőteljes probléma . Vagy valamilyen rendkívül célirányos és miniatürizált kommunikáció vagy néhány viszonylag „fix” kontaktokhoz rendelhető „kapcsolat”).

Az Univerzum megítélésének és megértésének problémái

Először is élnék a „minden relatív” axióma lehetőségével. Ebből következően kérdéses, hogy az emberiség által létrehozott mesterséges alaprendszerekből helytállóan levezethetőek a jelenlegi tudatunkat meghaladó kérdések.

Egyértelmű tény, hogy az idő , távolság , tömeg , sebesség , gravitáció ... stb mértékegységei emberileg definiáltak és nem sok közül van az Univerzum működéséhez és tulajdonságaihoz. Ezekben belül különösen az idő és a távolság vagy méretek/tömegek bírnak nagy jelentőséggel.

Az IDŐ

Kétségtelenül „mesterséges” emberi találmány. Kétségtelenül nélkülözhetetlen mind a hétköznapi életben mind a tudományban. Más baj van vele! Nem tekinthető az Univerzum alaptulajdonságának így nem biztos, hogy a földi időfogalom az Univerzumra nézve általánosan használható bármire is.

Nos a mi időnk már a másodperc, perc és származékai. Minden fizikai és tudományos paraméter ezekre épül (legalábbis a fajlagos mutatók). Ebből következően pl. az Univerzum kora relatív és a mi meghatározásunkat valószínűleg rajtunk kívül senki nem értené. Lehetséges, hogy az Univerzum kora pl. 2 „kszain” vagy bármi más.

Ebből következően lehetséges, hogy a mi „időnk” nagyon-nagyon „gyorsabb” mint az „egyetemes” és elképzelhető, hogy a mi egész Univerzum „korunk” valahol csak egy „röpke órácska”, melyet újra és „újra-és újra játszanak”.

A TÁVOLSÁG és/vagy MÉRETEK

Az ember alkotta mértékegység a milliméterre és származékaira tehető. Kétségtelenül „mesterséges” emberi találmány. Kétségtelenül nélkülözhetetlen mind a hétköznapi életben mind a tudományban. Más baj van vele! Nem tekinthető az Univerzum alap tulajdonságának így nem biztos, hogy a földi „mérettábla” az Univerzumra nézve általánosan használható bármire is (legfeljebb viszonyításként).

Ebben a témában a legérdekesebb a végtelen fogalma. Másképpen fogalmazva olyan nagy, hogy még elképzelni sem tudjuk mekkora. Tehát egy menekülő fogalom, mellyel letudtuk azt amiről fogalmunk sincs (persze azért „számolunk” vele, ideális limesnek...).

Lehetséges más megközelítésben, hogy az Univerzum „átmérője” 4 „bangie” vagy bármi más. A negativitási irányban a 0 a végtelen „ellenpárja” ami elég kézen fekvőnek tűnik mind méret mind idő fogalom szempontjából azaz a nagy semmi. De valóban így van? Nincs negatív méret és idő? Nos egyúttal van valami „tartózkodás” is a témában. Ez alatt azt értem, hogy az Univerzum ismeretlen méreteivel kapcsolatos „tehetetlenség” okán a kezelhető méretek felé tolódott el az ember érdeklődése.

Ez azt jelenti, hogy a kezelhető kis méretek irányába mozdult el a tudományos és technikai fejlődés is. Ennek köszönhető az atom mag „feldarabolása” és folyományként a technikai eszközök drasztikus méret csökkenése, amely egyúttal nagyság rendi tudás és kapacitás növekedést vont maga után. A cél a 0 méret megközelítése amely a méretcsökkenés limese.

A 0 papíron nagyon egyszerű dolog, csak leírjuk, számolunk vele, berajzoljuk az Origóba és viszonyításokat végzünk vele, egzakt módon kezeljük, minden napos dolog. Érték szempont-jából is minden napos dolog, de teljesen más a helyzet a fizikális méret megadás/meghatározás vonatkozásában.

Ha itt végzünk akkor nem marad más hátra mint a másik irányba „nagyban” gondolkodni ... Egy lehetséges ilyen irány a fokozódó miniatürizálás (számítástechnika, nano technológia ...) valamint az ezekre támaszkodó és alkalmazó informatika továbbá a rájuk kiemelten építő kommunikáció. Mindezek humanológiai alkalmazásával – némely napvilágot látott hírek alapján – látótávolságba kerültek olyan mikro chippek „beépítési” lehetőségei (különböző protézisek, egészségügyi kiegészítők és kétutas agyi implantátumok) melyek egyúttal magukban hordozzák a külső beavatkozások lehetőségeit (melyek persze távolról sem kerülnek meghirdetésre, ezekre természetesen igaz a klasszikus metafora, mármint élni és visszaélni...). Ez utóbbiban korlátlan lehetőségek vannak az általános és személyes információk megszerzésére, melyekkel nagymértékben lehet szinte bármilyen befolyást illetve befolyásolást elérni.

Ugyanez a duplikáció a végtelen fogalmánál is megtalálható. Pl. az $\frac{1}{3}$ egy végtelen tizedes tört melynek értéke kisebb mint 0,34 , és még csak nem is „tart” hozzá. A tényleges fizikai végtelen az más dolog. Azt nem tudjuk kerekítéssel kezelhetővé tenni. Nála a relatív méretek meghatározóak azaz „meddig látni” mivel azon túl valahol van a végtelen vége, mert persze annak is kell lennie... legalábbis valaminek. Pl. egy hidrogén atom elektronjának még egy golf labda is a végtelent testesíti/jeleníti meg .

Az Univerzum specifikus kérdései

Nos a jelenlegi tudomány szerint állítólag az Univerzum egy 0 pontból „robbant” ki és azóta folyamatosan tágul. Érdekes módon tudjuk a korát, a nagyságát , sőt állítólag már a teljes Univerzum tömegét is tudjuk! Hát, ügyes ...

Az Univerzum tehát végtelen, de számszerűsíthetőnek mondott (földi mértékegységekkel) a tömege. Vannak ismeretek , hovatovább működési metodikák fekete lyukakról, sötét anyagról , kvazárokról,... , stb. (nem szólva azokról az előttünk ismeretlen „egyebekről”) melyek tőlünk (földi mértékegységekben) 10-10.000.000 fényévre vannak (nem lehet panaszunk a földi optikusokra). Egy gond azért van. Nevezetesen nem igazán egzakt az Univerzum szerkezetének ismerete valamint a folytonos tágulás mellett a tömeg eloszlás. Milyen pontosságú lehet az a becslés (távolság) ami színek elemzésen alapul , de a „vett” fény vagy egyéb jel indítási pontjáról valószínűleg fogalmunk sem lehet. Az ismeretlen térszerkezet és tömegeloszlás okán lehetséges hogy a szemből érkező jel valahonnan messze a hátunk mögül indult csak kicsit „kanyargott”. Kérdéses még, hogy a színek eltolódások „beárazása” és a belőlük levont következtetések mennyire falsok. Persze nyilván lehet rájuk tetemes pénzt költeni. De visz-e előre ez bármit is?

Kedvencem a Tejútról cca 600.000 fényévnyi távolságból „kívülről készített” fotó. Sicc ...

További fajsúlyos kérdés, hogy mi végből jött létre az Univerzumunk, mi a célja és netalán mennyi egyéb Univerzum van még (lehetséges a „Keltetőnél” említett teljesen azonos feltételű Univerzumok „időeltolásos” indítása / párhuzamos világok/).

Nos valószínűleg a laborosok (Bábosok) több vagy sok párhuzamos (nem feltétlenül ugyan-azon térszerkezetben és téridőben) világegyetemet hozhattak létre végül is egy kísérlet nem kísérlet ... Hogy ezekben milyen alapú egyéb életformák lettek kialakítva azt valószínűleg soha nem tudjuk meg (vagy egyszer már „tudtuk csak elfelejtettük” ...).

Hogy meddig áll fent pl. a mi Univerzumunk arra vélhetően azt a választ lehet adni „Amíg hozza a „tervet” illetve a várakozás szerinti eredményeket. Hogy mi az a „terv” ? Erre a kérdésre olyan választ lehetne adni mint egy mesterséges vírusnak feltett kérdésre, miszerint miért-és mire jött létre... (csak mellékesen: hová lesznek a holt lelkek , van-e lélek és mi az ? Ki lehet-e mutatnunk és létezhet-e valamilyen deffiníció erre nézve. Kétségtelen, hogy valami működtet bennünket, hiszen egyébként csak egy halom szerves vegyület vagyunk, lélek-és tudat,...).

Itt röviden szót kell ejteni annak lehetőségéről, hogy létezhet más alapú intelligens élet/létforma. Ezt erősíti a földi tudománynak a szervesetlen intelligencia megalkotása felé történő próbálkozása .

Szinte biztos, hogy az ez irányú kísérletek és eredmények nagy része nem publikus . Lehetséges, hogy a „küszöbön áll” és bekopogni készül az immár 2. generációs mesterséges intelligencia ? Sokféle fantázia született a témában és könnyen lehet, hogy a 3. és további generációk már nem a humanoid fejlesztések eredményei lesznek . Akár az is elképzelhető, hogy egyszer csak elavult modellnek leszünk tekinthetőek.

Időutazás avagy a térszerkezet „kiiktatása”

Az emberiség egy részének nagy álma. Jönni menni a múltba , jövőbe és nagy tetteket hajtani végre (vagy visszaélni vele ...). Hatalmas távolságot „ugrani” , fityiszt mutatni a fénynek és hipp-hopp ott lenni bárhol. Hát kétségtelenül csábító lehetőségek.

Főleg, ha ez némely „kiválasztottnak” adatik meg. De hát mi is a valóságos helyzet ezekben a kérdésekben? Kétségtelen rálátásunk és ismereteink vannak a 0D, 1D , 2D és nagyjából a 3D térszerkezetekre habár a felsoroltak közül ténylegesen/névlegesen csak a 3D nevezhető térszerkezetnek .

Az „Időutazás”

Hát akkor nézzük az idő utazás kérdését. Általános vélekedés ez alatt azt érti, hogy a jelenből a múltba vagy a jövőbe lehet eljutni. Ezek hordozhatnak magukba paradoxon helyzeteket, illetve történéseket. Ilyenek pl. hogy nem lehet semmi ugyanazon térben és időben duplikáltan, mert megsemmisül (pl. egy „Isteni” energia forrás lehetősége) így ha valaki a múltban saját magával találkozik (ez a jövőben csak mérsékelten problematikus) avagy beavatkozás a múltba ami megváltoztathatja a jövőt (esetleg a beavatkozó nem is fog megszületni), és egyéb hasonló mindenféle (persze elvileg nem lehet kizárni, hogy vannak akik/amik már rendelkeznek ilyen tudással, technológiával és ami lényeges, tudják „kezelní” az esetleges beavatkozások következményeit).

Hát, csak a filmekben van, hogy villogó műszereket tekerésznek , beállítanak egy időpontot, ENTER és huss ... már ott is vagyunk.

Van ezzel némi gond. Mint említve volt a – jelen ismereteink szerinti és alkalmazott – idő kérdése nem az Univerzum alap axiómái közé tartozik, azt a mi időnk semmire nem kötelezi. Végzi a maga dolgát és fogalma sincs a mi óráinkról. Azaz a mi óráinkkal csak a saját időkronológiánkat vázoltuk fel a hétköznapijainkban és a tudományban és így alapvetően viszonyszámok képzésére használjuk. Ha bármilyen számlálón beállítjuk, hogy 1759.06.23. akkor semmi nem fog történni még akkor sem, ha egyáltalán létezne valami biztató célszerkezetünk.

Ugyanis mivel a mi időnk csak egy általunk készített címke és nincs semmilyen hozzárendelhető fizikai tulajdonsága melyet bármire is fel lehetne használni (szemben pl. a tömeggel, ami létező és mindegy , hogy miként „súlyozzuk” be , rendelkezik kiterjedéssel és valamilyen energiával). Másképpen fogalmazva egy ”kényelmi” valami ami valamiféle viszonyításra alkalmas de egyébként nem lehet vele kezdeni semmit.

Ha találnánk „valamit” ami alkalmas lehet „barangolásra” akkor ahhoz kellene szinkronizálni a mi időnket ahhoz, hogy a kívánt „időbe” kerüljünk. Mindezek után már csak a „helymeghatározás” lehetne problémás amit a jelen GPS nem hívatott megoldani.

Vélhetően az általános vélekedés szerinti időutazás (feltételezve, hogy sikerül szinkronizálódni az Univerzum „alapértelmezett” „időszerűségével”) további feltétele lenne a „térbeli” kérdések (összességében téridő) megoldása is.

Tekintettel arra, hogy történések „idővonala” nem szakaszos, hanem folytonos ezért e képzeletbeli „idővonalon” nem lehetséges tetszőlegesen „előre-hátra” haladni (ez azt jelentené, hogy minden időpillanatban duplázódik minden és így az adott jelen mögött fizikálisan is megmaradna a múlt és így végtelen lineáris láncban megtalálható lenne az összes addigi történés melyek között – adott technikával – lehetne szabadon közlekedni.

Ez ugyanis azt jelentené, hogy az adott jelen korabeli előzményei fizikálisan elérhetőek és ott is ugyanúgy „telne az idő” mint ahogy bármely más pillanatban, vagyis a „párhuzamos világok öregedései” mellett megmaradnának az „időbeli” eltolódások.

Ha ez a láncolat létezhet akkor „időutazás” „előre-hátra” is antagonizmus mentes lehetne ...

Tér szerkezet módosítás, térhajlítás

Hát ez kiválóan alkalmas volna/lehetne a megteendő távolság (A és B között) drasztikus csökkentésére, amely egyúttal szintén drasztikusan csökkentené az ehhez szükséges „időt”(ez már önmagában az „időutazás” valamiféle megvalósulása ,torzulása, meghasonulása is lehetne).

Nos nézzük a lehetőségeket az egyszerűbb esetekből kiindulva . Legyen egy 1D formáció (egy egyenes) melyen legyen egymástól tetszőlegesen nagy távolságra A és B pont. Ha az egyenest úgy „hajlítjuk „ meg, hogy A és B pont szinte érinthetik is egymást akkor nyilvánvalóan jelentősen csökkentettük a szükséges utat. Ezzel egyidejűleg viszont kihagytuk az eredeti útvonal köztes pontjait (azaz akár „időt is utaztunk” mégpedig olyan mértékben, mint amennyivel hamarabb értünk B -be mint egyébként értünk volna . Persze ez igen erős fikció mivel azt tételezi fel, hogy lineáris kronológiai láncolat van, amely korábban ki lett zárva).

Mindezek mellett van egy másik lényeges változás is. A hajlítással az 1D egyenesünk 2D-re módosult azzal, hogy az egyenesünk direkt pontjai egyedileg továbbra is 1D tulajdonságúak , de „mindösszesen” már 2D halmazt alkotnak.

Hasonlóan alakul a helyzet, ha egy 2D síkon (akár egy papír lapon) kijelölünk szintén A és B pontokat.

A síkot (avagy papírlapot) behajlítjuk és A és B összeérhetnek (utazás vége) viszont a síklap felvette a 3D formációt (alkotó pontjai lokalizáltan változatlanul 2D-sek , de összességében nem). Persze lehet mondani, hogy bármely térrészben kijelölhetünk 3 pontot, melyek meghatároznak egy síkot, de ettől még az a sík – vagy bármelyik - a 3D tér része. Ez igaz, de a vizionált példabeli 2D hajlítással az került bemutatásra, hogy tetszőleges elemek hajlításával „dimenzió ugrás” következhet be.

Ezeknek analógiájára a 3D „térhajlítása” legalább 4D-t hozhatna létre . Ennek a megvalósítása lehetne mind az „Időutazás” mind a tetszőleges távolságok (hogy mihez mérten és mihez viszonyítva és legfőképpen a hogyan leküzdésének módja akár az mi Univerzumunkból való „kilépés” és lehetséges belépés a „Keltetőbe” avagy a (Találkozás ... vagy nem ...) ténylegesen végtelen utak „elosztójába”.

Összességében – igaz igen röviden és elnagyoltan, sőt erősen fantáziálva – megrajzolásra került a mi „közép - idős” Föld történetünk „eleje/bevezetője” valamint a „vége/befejezése”.
Annak a kérdése, hogy a fentiek „hova kerüljenek” az az adott Olvasó egyebek szerinti megítélésének, tudati azonosulási képességének illetve elutasításának a folyamánya/feladata.

Kecskemét, 2021.03.02

Vajai László

A fentiek szerinti művet a SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALA 009460 Nytsz. alatt – tanúsítvánnyal ellátva – nyilvántartásba vette 2021.03.02.-én.